

gislattv eller Rigsdags-Vilkaarlighed; jeg frygter virkelig for, at den af ham antydede Ordning i høi Grad vil faae Præget af Vilkaarlighed; af den Bestemmelse, at der aarligt skulde voteres om Rønningsstillagene, vilde det derhos være en uafviselig Følge, at Udbetalingen af Gagetillagene vil falde meget sildigt i Finantsaaret og samlet, hvilket for en stor Deel af Embedsmændene, navnlig for de lavere Rønnede, turde være saare uhenfigtsmæssigt.

Steen: Jeg skal ikke opholde den ærede Forsamling længe. Efterat den høitærede Minister har forklaret, hvorledes efter hans For mening de Grundsatninger bør opfattes, som Commissionen har gjort gjældende, skal jeg indskrænke mig til at gjøre nogle enkelte Bemærkninger, vedrørende de samme Grundsatninger, for at vise, at de dog ikke stille sig i et saa grelt Lys, som den ærede Rigsdagsmand for Høibet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har villet stille dem i. Den ærede Rigsdagsmand har villet indtage Forsamlingen imod mig ved at henvise til, at jeg, som Medlem af Rigsdagen her har stemt for Høiesterets-Næstforernes Rønningslov og er derefter i Commissionen gaaet ud fra den som et Grundlag for en almindelig Gagetlov. Det skal være en Hovedfeil, det skal være en saa stor Feil, at han paa Grund deraf — saavidt jeg idetmindste mindes, yttrede han sig saaledes — vilde være imod det hele Forslag; men den ærede Rigsdagsmand vil indrømme mig, at det, at Høiesterets-Næstforernes Rønningslov er vedtaget, er et Factum, til hvilket man er berettiget at støtte sig. Det er bekjendt nok, at der var en Modstand imod denne Lov; men det er ligesaa bekjendt, at Loven gik igjennem uagtet denne Modstand (Tscherning: Ja, efterat man havde erklæret, at den ikke skulde have nogen Indflydelse paa senere Gagetlove.). Jeg beder om Forlæbelse, jeg kan ikke inklade mig paa slige Erklæringer; det nøgne Factum, som foreligger for mig, det er, at denne Lov er vedtaget, og det er altsaa for mig et berettiget Udgangspunkt. Naar det ydermere skal være et Beviis paa, at man efterhaanden er gledet

hen paa en falsk Bane, ved saaledes at votere høiere Rønninger for Embedsmænd, saa er det ganske rigtigt fra den ærede Rigsdagsmands Synspunkt; men det er det ikke fra de Mænds Standpunkt, der have havt et aabent Die for, at det Aar for Aar bliver vanskelige for en stor Deel af disse Embedsclasser at komme ud af det, vanskelige, fordi det efterhaanden er blevet dyrere at leve; det er Noget, som gjentages indtil Trivialitet, man hører bestandig den tiltagende Dyrhed paa Livets første Fornødenheder fremsættes — altsaa det er et Moment, som virkelig ikke kan lades ube af Besragtning, naar der er Spørgsmaal om at fastsætte en Rønningslov for Embedsmænd. Jeg kan gjerne indrømme den ærede Rigsdagsmand, at der er et Punkt i det Hverv, som af Ministeriet er blevet overdraget Commissionen, nemlig med Hensyn til Reductionen, som maaskee kunde have faaet en omhyggeligere Drøftelse. Jeg veed nu vel ikke bestemt, hvilke Kræfter de andre af Commissionens Medlemmer have raadet over, men jeg vil bekjende, at jeg ikke har seet mig istand til at give Spørgsmaalet om Reductionen en omhyggelig Drøftelse, og jeg tvivler paa, at det vilde være muligt for nogen Mand, der ikke har staaet midt i Forretningernes Førelse, at underkaste dette Spørgsmaal nogen omhyggeligere Drøftelse; man kan sagtens fremsætte den almindelige Paastand, at der skrives formeget; jeg troer ogsaa, at der skrives formeget; jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand i, at man kan foretage en Forandring paa den Maade, som af ham er blevet antydet; men det laaber sig ikke gjøre derved, at vi sætte det i en Lov. Dersom der ikke fra Regeringens Side, i selve Regeringens Midte er en Bestræbelse efter at foretage Forandringer i den Retning, saa nytter det ikke, hvad der skeer fra vor Side. Det har derfor bestandig været min Mening om denne Deel af Commissionens Hverv, at det næsten vilde være uudførligt. Man kunde holde sig til i almindelige Grundtræk at antyde Enkelt heder, enkelte Forandringer, som vare saa isinesfaldende, at Enhver kunde see, at de vare tilraadelige, men man kunde ikke gaae ind paa, hvad utvilksomt det vilde føre til, som den ærede Rigsdagsmand antydede, at foreslaae